

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลเมืองเชียงราย” เป็นงานศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อวัดความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โดยมีประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จาก การวิเคราะห์ข้อมูล พอสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันของการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลเมืองเชียงราย

เทศบาลเมืองเชียงราย ตั้งอยู่ ณ ถนนอุตรกิจ ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย มีพื้นที่ทั้งสิ้น 60.85 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะของพื้นที่ สภาพโดยทั่วไปของเมืองเชียงราย เป็นที่ราบสูงระหว่างภูเขา ลักษณะเป็นรูปกระทะ ด้านทิศเหนือมีแม่น้ำกกไหลผ่าน ส่วนทางทิศใต้จะมีแม่น้ำกรณ์ไหลผ่าน ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเกษตรกรรม นอกจากนี้แม่น้ำกกยังมีประโยชน์ในด้านการเดินเรือสำหรับการท่องเที่ยวอีกด้วย

การแบ่งส่วนการบริหารงานของเทศบาลเมืองเชียงรายแบ่งออกเป็นทั้งสิ้น 7 กอง 1 สถาน ธานูปาล และ โรงเรียนเทศบาลจำนวน 6 โรง โดยมีปลัดเทศบาลเป็นผู้บังคับบัญชาประกอบด้วย

1. สำนักปลัดเทศบาล
2. กองวิชาการและแผนงาน
3. กองคลัง
4. กองช่าง
5. กองอนามัยและสิ่งแวดล้อม
6. สำนักการศึกษา
7. กองสวัสดิการสังคม

นโยบายของคณะเทศมนตรี

คณะเทศมนตรีเมืองเชียงรายชุดปัจจุบันมาจากกลุ่มพัฒนาบ้านเมือง ซึ่งมีนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ มีการสร้างงานสร้างอาชีพ การพัฒนาเมืองให้เป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยว เน้นการก่อสร้างอาคาร การแสดงสินค้าพื้นเมืองรวมทั้งส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน และ สร้างเชียงรายให้เป็นเมืองดอกไม้งาม

2. ด้านสังคม มีการพัฒนาคุณภาพบุคลากรทางการศึกษา ปรับปรุงก่อสร้างอาคารเรียน ส่งเสริมด้านการศึกษา กีฬา ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ให้การรักษาพยาบาล การรักษาและป้องกันโรคติดต่อให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาล จัดตั้งศูนย์บริการด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ในเขตเทศบาลเมืองเชียงรายเพิ่มเติม

3. ด้านการเมือง – การบริหาร ได้ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย จัดตั้งชุมชนให้กระจายออกไปอย่างทั่วถึงภายในเขตเทศบาลโดยส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนต่างๆ บริหารกิจกรรมในลักษณะร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรักษา ปลูกฝังค่านิยมในระบอบประชาธิปไตย และปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงานของเทศบาล

4. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการขั้นพื้นฐาน มีการก่อสร้างและปรับปรุงถนนหนทางภายในเขตเทศบาล ทางเท้าสาธารณะ ระบบระบายน้ำ

5. ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- มุ่งพัฒนาเมืองและชุมชนให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงาม เป็นที่ชื่นตาชื่นใจแก่ผู้พบเห็น โดยการปรับปรุงภูมิทัศน์ การควบคุมอาคารสูง

- ก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเน่าเสียภายในเขตเทศบาล

- อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งน้ำภายในเขตเทศบาลให้ประชาชนสามารถไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

- ส่งเสริมการปลูกไม้ดอกไม้ประดับ รวมถึงไม้ยืนต้นต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาล

- รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง โดยเฉพาะการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล ภายในเขตเทศบาลให้มีอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

- ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นและประเทศชาติโดยส่วนรวม

5.1 การบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองเชียงราย

ระบบบำบัดน้ำเสียของเมืองเชียงรายมี 3 ระบบ

1. ระบบบ่อบำบัด ระบบใช้พื้นที่ทั้งหมดประมาณ 100 ไร่ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่หนองร่อง ปลาข้าวทั้งหมดในเขตเทศบาล เป็นระบบที่อาศัยหลักการอยู่ร่วมกันระหว่างแอลจีหรือสาหร่ายและแบคทีเรียชนิดใช้ออกซิเจนในสภาพอิสระ

2. ระบบเติมอากาศ ใช้พื้นที่หนองร่องปลาข้าวตั้งแต่ถนนสมิทรไปจนจรดถนนแควนห้วย ระบบมี 2 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยบ่อเติมอากาศลึก 3 เมตร จำนวน 1 บ่อและบ่อตกตะกอน ลึก 2 เมตร จำนวน 1 บ่อ

3. ระบบเลี้ยงตะกอน ใช้พื้นที่ประมาณ 3 ไร่ บริเวณถนนสมิทรติดกับสนามกีฬาจังหวัดเชียงราย ระบบเลี้ยงตะกอนอาศัยหลักการย่อยสลายสารอินทรีย์โดยแบคทีเรียชนิดใช้ออกซิเจนในสภาพอิสระเช่นเดียวกับระบบบ่อเติมอากาศ

5.2 การจัดการขยะมูลฝอยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันของเทศบาลเมืองเชียงราย

การจัดการขยะมูลฝอยของทางเทศบาลเมืองเชียงรายนั้น ใช้วิธีการฝังกลบอย่างถูกสุขาภิบาลโดยเป็นวิธีฝังกลบบนพื้นที่ ทั้งนี้ระบบกำจัดขยะมูลฝอยดังกล่าวตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่บ้านดงป่าเหมี้ยง ตำบลห้วยสัก มีพื้นที่ทั้งหมด 323 ไร่ เริ่มดำเนินการฝังกลบมาตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2539 เป็นต้นมา

5.3 ทางด้านการจัดภูมิทัศน์เมืองเชียงราย

มีการพัฒนา การก่อสร้างอาคาร คัดแปลง รื้อถอนอาคาร ระบบประปาของเทศบาล สวนสาธารณะ การปลูกต้นไม้ ดอกไม้บริเวณทางเดินเท้า ถนน การสร้างถนน การจัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การดูแลเป็นระเบียบเรียบร้อยในการสร้างตึก อาคาร บ้านเรือน ในเมืองรวมถึงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่างๆ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองเชียงราย อ.เมือง จ.เชียงราย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน มีเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.00 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 44.00 ช่วงอายุเฉลี่ยจากแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 18 – 37 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.25

ข้อมูลพื้นฐานในส่วนของระดับการศึกษา ระดับการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 48.50 การได้รับข่าวสารจากเทศบาลในส่วนที่ได้รับนานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 62.00 แหล่งที่ได้รับข้อมูลของประชาชน คือทางวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 45.50 หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 45.00

ในส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพซึ่งได้จากแบบสอบถาม คืออาชีพ ค้าขายและรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 42.00 ช่วงรายได้ต่อเดือน ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ช่วง 3,001 – 6,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 35.25

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในปัจจุบันของเทศบาลเมือง เชียงราย

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการคุณภาพน้ำเสียในปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.824$, ตารางที่ 4) ต่อการจัดการคุณภาพน้ำเสียในปัจจุบันของเทศบาลเมืองเชียงราย ผลการศึกษาครั้งนี้บ่งชี้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจต่อการจัดการคุณภาพน้ำในปัจจุบันยังน้อยอยู่ ซึ่งประชาชนต้องการให้เทศบาลได้มองถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและการแก้ไขปัญหาโดยมองภาพรวมมากกว่าเดิมที่จัดการอยู่ในปัจจุบัน

2. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยในปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในช่วง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.960$, ตารางที่ 5) ต่อการจัดการขยะมูลฝอยในปัจจุบันของเทศบาลเมืองเชียงรายผลการศึกษาครั้งนี้บ่งชี้ว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้เทศบาลจัดการขยะมูลฝอยให้เป็นองค์รวมและแก้ไขที่สาเหตุ จากค่าเฉลี่ยในแต่ละข้ออยู่ในช่วงเกณฑ์ดังกล่าวอาจเป็นผลที่เกิดจากปัญหานี้ยังคงมีมาตลอดและต่อเนื่องในการจัดการเรื่องนี้เทศบาลไม่สามารถจัดการได้ในระยะเวลาอันสั้นได้

3. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการภูมิทัศน์เมืองในปัจจุบันของเทศบาล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็น เห็นด้วยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.045$, ตารางที่ 6) ต่อการจัดการภูมิทัศน์เมืองในปัจจุบันของเทศบาลเมืองเชียงราย ผลการศึกษาครั้งนี้บ่งชี้ว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้เทศบาลจัดการในเรื่องนี้ให้มากกว่าเดิมซึ่งดูจากค่าเฉลี่ยรายข้อในกิจกรรมที่เทศบาลได้จัดทำในแต่ละกิจกรรมนั้นยังขาดการประชาสัมพันธ์ในเรื่องที่ทางเทศบาลได้จัดการอยู่ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการในรูปแบบต่างๆ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในอนาคตของเทศบาลเมือง เชียงราย

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการคุณภาพน้ำเสียในอนาคต

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็น ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.777$, ตารางที่ 7) ต่อ การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในอนาคตของเทศบาลเมืองเชียงราย ผลการศึกษาคั้งนี้บ่งชี้ว่าใน อนาคตกลุ่มตัวอย่าง ต้องการให้เทศบาลจัดการคุณภาพน้ำให้มากกว่าเดิม ซึ่งประชาชนมีความ ต้องการมากในเรื่องนี้และต้องการให้เทศบาลแก้ไขในปัญหาเป็นองค์รวมทั้งหมดให้มากขึ้นกว่าใน ปัจจุบัน

2. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยในอนาคต

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยในอนาคตของ เทศบาลเมือง เชียงราย อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.868$, ตารางที่ 8) ผลการศึกษาคั้งนี้บ่งชี้ว่าในอนาคต กลุ่มตัวอย่างต้องการให้เทศบาลจัดการขยะมูลฝอยให้มากกว่าเดิมในปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ปัญหาขยะมูลฝอยมีมากมายเป็นปัญหาต่อเนื่องไม่มีวันสิ้นสุด ซึ่งประชาชนมีความต้องการให้ เทศบาลจัดการให้ปัญหาหมดสิ้น ไปคงเป็นไปได้ยากหากเทศบาลแก้ไขปัญหาร่องนี้ไม่เป็นองค์ รวมทั้งหมดและไม่มองถึงผลกระทบที่จะตามมา

3. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการภูมิทัศน์เมืองในอนาคต

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องการจัดการภูมิทัศน์เมืองในอนาคตของ เทศบาลเมืองเชียงราย อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.038$, ตารางที่ 9) ผลการศึกษาคั้งนี้บ่งชี้ว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้เทศบาลเป็นผู้จัดทำโครงการฝึกอบรม ให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในการ ดูแลภูมิทัศน์ให้มากขึ้น ในปัจจุบันยังทำค่อนข้างน้อยและมีความต้องการให้เทศบาลประชาสัมพันธ์ โครงการดังกล่าวให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

5.2 การอภิปรายผล

การศึกษาคั้งนี้มีการค้นพบข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลมีความคิดเห็น ต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งในปัจจุบันและอนาคตของเทศบาลเมืองเชียงรายซึ่งผู้ศึกษาได้ทำ การศึกษาและผลการศึกษาที่ปรากฏโดยใช้แนวคิดของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยในการ มุ่งหมายให้เทศบาลเป็นหน่วยงานในการรับผิดชอบการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในเขตเทศบาลเมือง เชียงราย ซึ่งกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดนโยบายเพื่อใช้เป็นแนวทางในการ แก้ไขปัญหาในเรื่องนั้น เช่น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ การสร้างจิตสำนึก

การรณรงค์และป้องกันแก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อมเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเทศบาลได้นำนโยบายที่กำหนดไว้มาประยุกต์ใช้ในการจัดการกับปัญหาในแต่ละด้านโดยกำหนดนโยบายกิจกรรม แผนงานโครงการและการดำเนินงานในด้านแต่ละด้าน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้โครงการและการดำเนินงานนี้ในการพัฒนาแบบสอบถามเพื่อถามความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการลิ่งแวดล้อมเมือง ได้กำหนดในด้านการจัดการคุณภาพน้ำเสียในปัจจุบัน การจัดการคุณภาพน้ำเสียในอนาคต การจัดการขยะมูลฝอยในปัจจุบัน การจัดการขยะมูลฝอยในอนาคต การจัดการภูมิทัศน์เมืองในปัจจุบัน และการจัดการภูมิทัศน์เมืองในอนาคต

จากการศึกษาครั้งนี้ผลการศึกษาปรากฏว่า ทางด้านการจัดการลิ่งแวดล้อมเมืองในปัจจุบันนั้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ “เห็นด้วยปานกลาง” ซึ่งแสดงให้เห็นว่าจากข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองเชียงราย จำนวน 400 คน มีความคิดเห็นในเรื่องการจัดการลิ่งแวดล้อมเมืองในปัจจุบันทั้ง 3 ด้าน จากแบบสอบถามในแต่ละข้อโดยมองในภาพรวม มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานของเทศบาลตามแผนงานโครงการต่างๆ ในปัจจุบันประชาชนยังมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเทศบาลเมืองเชียงรายอยู่ในระดับน้อยจนถึงปานกลาง และเมื่อมองจากความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการคุณภาพน้ำในปัจจุบัน อธิบายได้ว่า ข้อ 2 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ “เทศบาลได้ติดตามตรวจสอบมลพิษทางน้ำ ในเขตเทศบาลอย่างมีประสิทธิภาพ” ซึ่งทางเทศบาลได้ให้ความสำคัญในเรื่องติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำมาโดยตลอด

สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 6 ซึ่งมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย คือ “เทศบาลได้อบรมให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษา ประชาชน ผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ” ซึ่งความคิดเห็นในข้อนี้ ทางกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาจยังไม่เชื่อมั่นต่อการบริหารจัดการระบบน้ำเสียทั้งหมดของเทศบาล

เมื่อมองจากภาพรวมของความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการคุณภาพน้ำเสียในปัจจุบันจะเห็นว่าประชาชนในเขตเทศบาลยังเห็นว่าเทศบาลได้จัดการในเรื่องนี้ยังไม่เหมาะสมต่อสถานการณ์ปัจจุบันและการจัดการยังน้อยมากต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ได้เพียงแต่เน้นถึงในการแก้ไขปัญหานั้นๆ โคนเฉพาะเจาะจง ไม่พยายามจัดการในภาพรวมทั้งหมดซึ่งดูจากระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อ ยังคงต้องให้เทศบาลได้คำนึงถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและแก้ไขให้เป็นองค์รวมมองประเด็นปัญหาที่สำคัญเป็นหลัก

หากมองด้านความคิดเห็นความพอใจของประชาชน ซึ่งดูจากผลข้อมูลที่ได้จะเห็นว่าประชาชนมีความพอใจต่อการจัดการคุณภาพน้ำในปัจจุบันยังน้อยอยู่ ซึ่งประชาชนต้องการให้

เทศบาลได้มองถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและการแก้ไขปัญหาโดยมองภาพรวมมากกว่าเดิมที่จัดการอยู่ในปัจจุบัน

ในระดับความคิดเห็นของประชาชนทางด้านการจัดการขยะมูลฝอยในปัจจุบันอธิบายได้ว่า ข้อที่ 4 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเทศบาลได้จัดเก็บค่าธรรมเนียมและกำหนดค่าธรรมเนียมครบถ้วนและเป็นธรรมแล้ว

สำหรับในข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 1 เห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องเทศบาลได้รณรงค์ประชาสัมพันธ์ในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างได้ผล ซึ่งผลการศึกษาดารงระดับความคิดเห็นอยู่ในช่วงเห็นด้วยน้อย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างอาจมองเห็นว่าเทศบาลได้รณรงค์ประชาสัมพันธ์ในการจัดการขยะมูลฝอยยังไม่ดีพอ

เมื่อมองภาพรวมของความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยในปัจจุบัน จะเห็นว่าประชาชนต้องการให้เทศบาลจัดการขยะมูลฝอยให้เป็นองค์รวมและแก้ไขที่สาเหตุจากค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทำให้มองว่าปัญหาที่เทศบาลกำลังแก้ไขอยู่นั้นดำเนินการถูกต้องหรือไม่ และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่ การแก้ไขในปัญหานี้ควรมองถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต

หากมองถึงความพอใจของประชาชนในการจัดการเรื่องนี้ของเทศบาลคงกล่าวได้ว่าประชาชนพอใจอยู่ในระดับหนึ่งซึ่งอยู่ในเกณฑ์น้อยอาจเป็นผลที่เกิดจากปัญหานี้ยังคงมีมาตลอด และ ต่อเนื่องในการจัดการเรื่องนี้เทศบาลไม่สามารถจัดการได้ในระยะเวลาอันสั้นได้หากไม่พยายามหาแนวทางในการทำงานที่เหมาะสม

ความคิดเห็นของประชาชนทางด้านการจัดการภูมิทัศน์เมืองในปัจจุบันอภิปรายได้ว่า ข้อ 5 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างได้เห็นถึงความสำคัญของโครงการสวนสาธารณะของเทศบาลที่จัดทำขึ้นเป็นโครงการที่เหมาะสมและสวยงามเป็นอย่างมาก

สำหรับในข้อ 7 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องที่เทศบาลได้อบรมให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์ในเรื่องนี้ อยู่ในเกณฑ์ระดับน้อยหรือไม่เหมาะสมเท่าที่ควรและไม่ทันต่อสถานการณ์

เมื่อมองจากภาพรวมของความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการภูมิทัศน์เมืองในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าประชาชนยังคงต้องการให้เทศบาลจัดการในเรื่องประชาสัมพันธ์นี้ให้มากกว่าเดิม ซึ่งดูจากค่าเฉลี่ยรายชื่อในกิจกรรมที่เทศบาลได้จัดทำในแต่ละกิจกรรมนั้นยังขาดการประชาสัมพันธ์ในเรื่องที่ทางเทศบาลได้จัดการอยู่ ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการในรูปแบบต่างๆ และการจัดการในเรื่องนี้พยายามมองผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาให้มากกว่าเดิม

หากมองถึงความพอใจของประชาชนในการจัดการเรื่องนี้ คงกล่าวได้ว่าในภาพรวมของประชาชน ประชาชนมีความพอใจในระดับหนึ่งยังคงอยู่ในเกณฑ์น้อย ค่าเฉลี่ยที่ได้จากข้อมูลที่มาจากการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในด้านอื่นๆ ทำให้เข้าใจได้ว่าประชาชนมีความสนใจในการจัดการเรื่องนี้ของเทศบาลเป็นอย่างมาก คงสมควรให้มีการประเมินผลการจัดการภูมิทัศน์ของเทศบาลอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ในเรื่องของการรณรงค์ การอบรม การประชาสัมพันธ์ การติดตามตรวจสอบ การเฝ้าระวัง การรายงานผล การออกกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย การจับ การปรับ การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ การจัดเก็บค่าธรรมเนียม การให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการ ทั้งหมดนี้จะเห็นว่ายังมีน้อยเกินไปซึ่งไม่เป็นไปตามแนวคิดและนโยบายของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยที่พยายามให้เทศบาลเข้ามารับผิดชอบในการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองทั้งหมด หรือหากมองอีกด้านหนึ่ง เทศบาลได้พยายามทำให้ดีที่สุดแล้ว แต่ยังคงขาดการประชาสัมพันธ์ในเรื่องนี้ก็อาจเป็นไปได้ ซึ่งข้อมูลที่ส่งผลให้ทราบอีกเรื่องหนึ่งคือ การได้รับข้อมูลข่าวสารนานๆ ครั้ง ซึ่งจะเห็นได้ว่า เทศบาลไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร และในส่วนข้อคำถามในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งความคิดเห็นรวมอยู่ในเกณฑ์ “เห็นด้วยปานกลาง” เป็นข้อมูลที่ส่งผลให้เห็นได้ชัดและสนับสนุนในเรื่องนี้เป็นอย่างดี หากเทศบาลพยายามให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในแต่ละด้านมากขึ้น การได้รับข้อมูลข่าวสารมากขึ้น การแก้ปัญหา ก็จะเกิดขึ้นมากตามไปด้วย รวมไปถึงไม่เป็นไปตามแนวคิดในระบบประชาธิปไตย ในเรื่องการเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในแต่ละด้านนั้นและไม่สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในด้านการพยายามให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและการพัฒนาไปพร้อมกัน รวมไปถึงไม่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน การให้เทศบาลหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และในเรื่องการร่วมมือประสานงานของทั้งเจ้าหน้าที่และหน่วยงานส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

ดังนั้นอาจอธิบายได้ว่า ประชาชนยังขาดช่องทางที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการและจากการสัมภาษณ์พบว่า เทศมนตรีหรือบุคคลที่ได้รับเลือกเข้าไปเป็นผู้แทนของชุมชนนั้นไม่ได้ปรึกษาหาความคิดเห็นและข้อมูลจากประชาชนมากนัก แต่ใช้ความรู้และประสบการณ์ เฉพาะกลุ่มผู้บริหารในการรับรู้ปัญหาและการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นมากกว่าซึ่งไม่เป็นไปตามแนวคิดของนิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527) ซึ่งให้ประชาชนมีส่วนร่วมโดยผ่านองค์กรจัดตั้งของประชาชน องค์กรผู้แทนของประชาชนเป็นกรรมการชุมชน กรรมการหมู่บ้าน

ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในอนาคตของเทศบาลเมืองเชียงรายนั้นมีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับ “เห็นด้วยมาก” แสดงให้เห็นว่าประชาชนต้องการให้เทศบาลมีการจัดการ

สิ่งแวดล้อมเมืองตามแบบสอบถามให้มากกว่าเดิมที่เป็นอยู่ ในด้านการจัดการคุณภาพน้ำในอนาคต อธิบายได้ว่า ข้อ 1 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการที่จะให้เทศบาลเป็นหน่วยงานหลักในการรณรงค์ในเรื่องต่างๆ เพื่อจัดโครงการต่างๆ สำหรับการพัฒนาปรับปรุงต่อไปในอนาคต

สำหรับข้อที่ 5 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างไม่ต้องการที่จะเสียค่าธรรมเนียมการบำบัดน้ำเสีย หรืออาจไม่เข้าใจถึงการจัดการระบบน้ำเสียทั้งหมด โดยเฉพาะในเรื่องของเหตุผลในการเสียค่าธรรมเนียมนั่นเอง

เมื่อเปรียบเทียบกับระดับความคิดเห็นทางด้านการจัดการคุณภาพน้ำในปัจจุบันและในอนาคต จะเห็นว่าระดับความคิดเห็นทางด้านการจัดการคุณภาพน้ำในปัจจุบันคือ “เห็นด้วยปานกลาง” ส่วนระดับความคิดเห็นทางด้านการจัดการคุณภาพน้ำในอนาคตของด้านนี้ “เห็นด้วยมาก” ส่วนในข้อย่อย ที่มีระดับความคิดเห็นสูงเหมือนกันคือ 1 ซึ่งเนื้อหาในข้อ 1 แสดงให้เห็นถึงการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เรื่องบำบัดน้ำเสีย การรักษาความสะอาด ลำเหมือง คูเมือง ของเทศบาลคือ ต้องการให้เทศบาลเป็นหน่วยงานหลักในการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ในเรื่องนี้ให้มากและเหมาะสม

หากมองโดยรวมจะเห็นได้ว่าในอนาคตประชาชนต้องการให้เทศบาลจัดการคุณภาพน้ำให้มากกว่าเดิม ซึ่งประชาชนมีความต้องการมากในเรื่องนี้และต้องการให้เทศบาลแก้ไขในปัญหาเป็นองค์รวมทั้งหมดให้มากขึ้นกว่าในปัจจุบัน

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยในอนาคตอธิบายได้ว่า ข้อ 2 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าในอนาคตเทศบาลควรจะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการจัดเก็บขยะ ผู้จัดเก็บขยะและสถานที่ทิ้งขยะให้มากและเหมาะสมกว่าปัจจุบัน

สำหรับในข้อที่ 4 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด บ่งชี้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาจยังไม่ให้ความสำคัญต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมและการกำหนดค่าธรรมเนียมเพราะกลัวว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบกับระดับความคิดเห็นทางด้านการจัดการขยะมูลฝอยในปัจจุบันและในอนาคต จะเห็นว่าระดับความคิดเห็นทางด้านการจัดการขยะมูลฝอยในปัจจุบันคือ “เห็นด้วยปานกลาง” ส่วนระดับความคิดเห็นในทางด้านการจัดการขยะมูลฝอยอนาคตของด้านนี้ “เห็นด้วยมาก” ส่วนในข้อย่อยระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อทั้งในข้อที่ เกณฑ์สูงสุดและเกณฑ์ต่ำสุด ไม่อยู่ในข้อเดียวกัน

หากมองถึงภาพรวมจะเห็นได้ว่าในอนาคตประชาชนต้องการให้เทศบาลจัดการขยะมูลฝอยให้มากกว่าเดิม จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ซึ่งมีขยะมูลฝอยมีกระจายอยู่อย่างมากมายในเขตเทศบาล เป็นปัญหาที่ต่อเนื่องไม่มีวันสิ้นสุดซึ่งประชาชนมีความต้องการให้เทศบาล

จัดการให้ปัญหาหมดสิ้นไปคงเป็นไปได้ยากหากเทศบาลแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ไม่เป็นองค์รวมทั้งหมดและไม่มองถึงผลกระทบที่จะตามมา

ในด้านความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการภูมิทัศน์เมืองในอนาคตอธิบายได้ว่า ข้อ 7 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าในอนาคต การอบรมให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์ การสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน เทศบาลควรจะเป็นผู้จัดทำ ซึ่งเป็นที่เหมาะสมที่สุดในสถานการณ์นั้นๆ

สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาจมีความเห็นว่า การวางผังเมืองของเมืองเชียงรายในอนาคต ควรให้หน่วยงานอื่นๆ ของจังหวัดไม่ใช่เฉพาะเทศบาลอย่างเดียวในการวางผังเมืองทั้งหมด อาจเป็นไปได้

เมื่อเปรียบเทียบกับระดับความคิดเห็นของการจัดการภูมิทัศน์เมืองในปัจจุบันกับในอนาคต จะเห็นว่าระดับความคิดเห็นทางด้านการจัดการภูมิทัศน์เมืองในปัจจุบันคือ “เห็นด้วยน้อยก่อนไปทางเห็นด้วยปานกลาง” ส่วนระดับความคิดเห็นทางด้านการจัดการภูมิทัศน์เมืองในอนาคตของด้านนี้ “เห็นด้วยปานกลางไปทางเห็นด้วยมาก” เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อจะเห็นได้ว่า ข้อ 7 ซึ่งมีระดับความคิดเห็นต่ำที่สุด ในการจัดการภูมิทัศน์เมืองในปัจจุบันแต่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านการจัดการภูมิทัศน์เมืองในอนาคตอาจมองได้ว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ในอนาคตเทศบาลส่งเสริม การอบรมให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์ การสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน ต้องการให้เทศบาลเป็นผู้จัดทำ และมีความต้องการมากซึ่งแตกต่างกัน การจัดการภูมิทัศน์เมืองในปัจจุบันคือ เทศบาลได้จัดการในเรื่องนี้ได้น้อย ไม่ได้ผลเท่าที่ควร

หากมองโดยภาพรวมจะเห็นได้ว่าในอนาคตประชาชนต้องการให้เทศบาลจัดการภูมิทัศน์เมืองให้มากกว่าเดิม ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ปัญหาทางด้านภูมิทัศน์เมืองเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องไม่มีวันสิ้นสุด ซึ่งประชาชนมีความต้องการให้เทศบาลจัดการให้ปัญหาหมดสิ้นไปคงเป็นไปได้ยากหากเทศบาลแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ไม่เป็นองค์รวมทั้งหมดและมองถึงผลกระทบที่จะตามมาควรมองถึงการประชาสัมพันธ์ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนให้มากกว่าเดิม

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความคิดเห็นของประชากรต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลเมืองเชียงรายในปัจจุบันมีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง และสิ่งที่คาดหวังในอนาคตมีความคิดเห็นอยู่ระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่เชื่อว่าในปัจจุบันทางเทศบาลได้มีแผนงาน การปฏิบัติงาน การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองซึ่งเป็นโครงการใหม่ ที่ทางเทศบาลได้จัดทำขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วงเริ่มต้นและทดลองโครงการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นระบบบำบัดน้ำเสีย การกำจัดขยะมูลฝอยและการจัดการภูมิทัศน์เมือง ซึ่งทางเทศบาลได้นำเทคโนโลยีและความรู้ใหม่ๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดการ

สิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาล จึงทำให้ประชาชนคาดหวังว่าในอนาคตทางเทศบาลเมืองเชียงรายจะ
ทำให้การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองดีขึ้นกว่าปัจจุบัน

ซึ่งแผนงานและโครงการที่เทศบาลได้จัดทำในปัจจุบันได้มีความเหมาะสมในบางส่วน
และต้องการให้มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นในทุกด้านของการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองนั้น หากมองในภาพ
กว้างประชาชนในเขตเทศบาลได้เห็นได้รู้จริงการทราบถึงความเข้าใจอย่างถ่องแท้ การมีความรัก
และห่วงใยในผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของตนและสังคมในการมองไปในอนาคต
การพัฒนาให้สังคมของตนอยู่ได้ คือความสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของมนัส สุวรรณ (2535:
1) ในเรื่องของความตระหนักในเรื่องนั้น ต้องอาศัยระยะเวลาหรือประสบการณ์ หรือสถานการณ์
แวดล้อมในสังคม ซึ่งต้องใช้ทั้งประสบการณ์ และความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อสิ่งนั้นๆ ตามความคิดของ
จิราพร จักรไพวงศ์ (2530: 16) เป็นไปได้ว่ามนุษย์หรือกลุ่มคนจะมีความรู้ ความคิดเห็นในเรื่องนั้น
หากต้องใช้เวลาประสบการณ์ และความเข้าใจเป็นส่วนมาก และการนำกลับมาใช้จะต้องถูก
กาลเทศะ มนุษย์เราต้องการมีอนาคตที่สวยงาม มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
ทำให้ผลปรากฏจากความคิดเห็นที่ออกมาจากกลุ่มตัวอย่างได้ตามที่อธิบายไว้ข้างต้นในส่วนของ
ตัวแปรซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความ
คิดเห็นต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองที่แตกต่างกันดังนี้

จากการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัด
การสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลเมืองเชียงรายในปัจจุบันและอนาคต จำแนกตามเพศ พบว่า เพศ
หญิงมีความเห็นด้วยกับการจัดการสิ่งแวดล้อมมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้
อธิบายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีบุคลิก แนวทางในการมองปัญหาและการแก้ปัญหา
แตกต่างกัน กล่าวโดยทั่วไปบุคลิกลักษณะของเพศชายต้องมีความเข้มแข็ง อดทน ไม่แสดงความ
อ่อนแอให้ผู้อื่นเห็นจึงอาจเป็นเหตุให้ไม่กล้าขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นจากการสังเกตเพศชายส่วน
ใหญ่มักดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เล่นสนุกเกอร์ เล่นการพนัน เที่ยวกลางคืนบ้าง ไม่ค่อยรักษาความสะอาด
ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ค่อยใส่ใจในเรื่องสิ่งแวดล้อมรอบตัวเท่าไรนัก แต่เพศหญิง มีบุคลิก
ลักษณะ เป็นแม่บ้าน มีความสุภาพ อ่อนโยน มีความอ่อนหวาน รักสะอาด มีความเป็นระเบียบเรียบ
ร้อย ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว จึงทำให้เพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมได้มาก
กว่าเพศชาย

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ
การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในด้านต่างๆ ของเทศบาลเมืองเชียงรายในปัจจุบันและอนาคต จำแนก
ตามระดับการศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน คือความคิดเห็นต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง ในด้านการจัดการคุณภาพน้ำในปัจจุบัน ($F = 5.3635^{**}$) การจัดการขยะมูลฝอยในปัจจุบัน ($F = 3.2979^*$) การจัดการขยะมูลฝอยในอนาคต ($F = 2.9255^*$) และการจัดการภูมิทัศน์เมืองในปัจจุบัน ทั้งหมดทางด้านที่กล่าวมาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันคือ ความคิดเห็นต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในด้านการจัดการคุณภาพน้ำในอนาคต ($F = 1.1127$) การจัดการภูมิทัศน์เมืองในอนาคต ($F = 1.007$) ทั้งหมดทางด้านที่กล่าวมาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในด้านต่างๆ ของเทศบาลนครเชียงรายในปัจจุบันและอนาคต จำแนกตามกลุ่มรายได้ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน คือความคิดเห็นต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในด้านการจัดการคุณภาพน้ำในอนาคต ($F = 3.2880^{**}$) การจัดการขยะมูลฝอยในอนาคต ($F = 3.5972^{**}$) ทั้งหมดทางด้านที่กล่าวมาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน คือความคิดเห็นต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในด้านการจัดการคุณภาพน้ำในปัจจุบัน ($F = 1.6458$) การจัดการขยะมูลฝอยในปัจจุบัน ($F = 1.9395$) การจัดการภูมิทัศน์เมืองในปัจจุบัน ($F = 1.1452$) การจัดการภูมิทัศน์เมืองในอนาคต ($F = 1.9751$) ทั้งหมดทางด้านที่กล่าวมาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในด้านต่างๆ ของเทศบาลเมืองเชียงรายในปัจจุบันและอนาคต จำแนกตามระดับการศึกษา และรายได้ในกลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอธิบายได้ว่า ความคิดเห็นที่แตกต่างกันตามระดับการศึกษาและกลุ่มรายได้ ระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่าอนุปริญญา และกลุ่มรายได้ที่มีรายได้สูงกว่า 12,001 มีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 3,000 อาจเป็นเพราะคนที่เรียนสูงกว่ามีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมได้ดีกว่า มีประสบการณ์สูงกว่า คนที่เรียนสูงย่อมมีความคิดกว้างไกล มีกระบวนการคิดที่เป็นเหตุเป็นผล แต่คนที่มีความรู้ต่ำและไม่ค่อยสนใจในเรื่องสิ่งแวดล้อมรอบตัวทำไร่นักเพราะไม่เห็นความจำเป็นในการดำเนินชีวิต ซึ่งถ้าจะพิจารณาโดยรวมแล้วคนที่เรียนสูง มีความรู้มาก จะมีหน้าที่การงานดีกว่า มีภาระงานที่มั่นคงและมีรายได้สูงกว่า ส่วนคนที่เรียนน้อยกว่าจะมีความรู้ต่ำ หน้าที่การงานไม่ค่อยมั่นคงและมีรายได้ก็น้อยกว่า ทำให้ต้องมุ่งความสนใจไปในเรื่องของครอบครัว เพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้องของตนและครอบครัว มากกว่าที่จะคิดถึงการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นที่ตนเองอยู่อาศัย

นอกจากนั้นในมุมมองทางจิตวิทยาเช่นทฤษฎีบุคลิกภาพแนวปัจเจกชนของ Adler (Friedman & Schustack, 2003: 126-128) ยังได้กล่าวถึงการที่คนซึ่งมีฐานะด้อยกว่าและได้รับโอกาสทางสังคมน้อยกว่าจะเกิดความรู้สึกด้อยกว่าผู้อื่น (inferiority) ทำให้หลีกเลี่ยงการที่จะมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และการทำหน้าที่เป็นผู้นำถึงแม้ว่าจะมีความสามารถเป็นผู้นำก็ตาม และจะมีความมั่นใจมากขึ้นเมื่อทำงานร่วมกับกลุ่มคนที่มีระดับการศึกษาและฐานะทางเศรษฐกิจในระดับเดียวกัน ดังนั้นภายใต้เงื่อนไขและบริบททางสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยและการศึกษาน้อย กลุ่มตัวอย่างจึงไม่สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นที่จะเป็นแนวทางในการจัดการกับสิ่งแวดล้อมให้แก่บุคลากรหรือหน่วยงานของทางราชการซึ่งอยู่ในฐานะของผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า เป็นผู้กำหนดวิถีชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง

ดังนั้น เมื่อสรุปสาระความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองตามหัวข้อในแต่ละด้าน ในช่วงเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ จึงพบว่าประชาชนมีความพึงพอใจในการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลเมืองเชียงรายในระดับปานกลาง และเมื่อมองไปการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในอนาคต ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการปรับปรุงสิ่งต่างๆ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งแสดงถึงความไม่พึงพอใจในสภาพการณ์ปัจจุบันและคาดหวังสิ่งที่ดีกว่าในอนาคต ซึ่งหน่วยงานต่างๆ ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับประชาชน ควรพิจารณาหาแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนในความรับผิดชอบให้อยู่ในระดับที่เป็นที่พึงพอใจยิ่งขึ้นในอนาคตต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงการปฏิบัติงาน การดำเนินงานของเทศบาลในด้านต่างๆ อย่างครอบคลุมและรอบคอบมากที่สุด

2. ควรมีการศึกษาถึงความต้องการของประชาชนในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองทุกด้าน